

Ensimmäisen tapaamisen muistiinpanoja lukiessani päätin asettaa maltillisen tavoitteen itselleni koulutuskokonaisuuden jatkumolle. Halusin jatkaa aiemmin aloittamaani vertikaalista kasvua kohti henkilökohtaista muutosta ja sisäistä suhtautumistani työelämään. Intuitio, empatia ja myötätunto ovat kuuluneet elämäni varhaisista vuosista lähtien ja hyvin todennäköisesti ne ovat vaikuttaneet myös ajautumiseeni sellaisiin ammatteihin, töihin ja harrastuksiin, joissa niitä on tarvittu. Muiden suuresta tarvitsevuudesta johtuen olen ajoittain unohtanut itseni ja minulle merkityksellisiin asioihin keskittymisen, kuormittunut suotta ja uuvuttanut itseni useampaan kertaan. Siksi mpäätin koulutuksen kaikkien teemojen ajan kuljettaa alitajunnassani kysymystä *“Mihin haluan tulla johdetuksi?”* sen sijaan, että edelleen keskittyisin ainoastaan muiden hyvinvointiin tai kulkisin virran mukana tarttuen matkalla vastaan tuleviin mahdollisuuksiin.

Olen kirjoittanut muistiinpanojeni pohjalta muutaman blogijutun:

- [Viisaus, intuitio ja ajattelun vapaus](#)
- [Miten sanoittaa intuitiivista ajattelua](#)
- [Aivot ajassa](#)

Tulevaisuus-, Kehollisuus-, Taide- ja Sisu-teemojen omalle matkalleni merkitykselliset oivallukset olen koonnut lukuisiin [IG-julkaisuihin](#).

Koulutuksen aikana on ollut runsaasti aikaa ja tilaa pohtia suhdettaan itseen, työyhteisöön ja ympäröivään maailmaan. Parasta on ollut ajatusten jakaminen toistemme kanssa tapaamiskertojen välillä. Oma ajattelu on syventynyt ja ymmärrys kasvanut, on ollut hienoa saada ja antaa tukea ajassa esiintyviin ammatillisiin ja henkilökohtaisiin haasteisiin. Olen rohkaistunut ajattelemaan myös itseäni ja omaa jaksamistani, rajaamaan tarvittaessa työtä ja vahvistamaan vapaa-aikaani.